

Графъ-ть. Думай сега, какво съмъ ти сторилъ, да си ми навлѣкълъ таквѣзи тѣжъ и жалость? какво ли ся ти сторили моя-та супруга и мое-то чедо? та ты добръ помнишь, че си дошелъ въ мой-тъ дворъ одърпанъ като просякъ, и ето гудихъ ты пѣрвый управитель надъ иманіе-то си, па зеръ таквѣзи благодарность да дочакамъ отъ тебе? думай сега, какво си навелъ главѣъ? Когато си правилъ по дворъ тѣ мятежи, тогава не си мислилъ, че ще излѣзе истина-та на видѣло. *(Яростно извикна, и потегли сабѣж-тѣ си изъ капіѣ-тѣ)* Думай, или сега ще тя прободѣ.

Голосъ. Милостивый Графе! убійте мя, изсѣчете мя на кѣсове, правете каквото знаете, азъ заслужвамъ смъртъ, — азъ трѣба да погинѣ; защото праведна крѣвъ ище отмъщеніе — азъ, заслѣпный сынъ, искалъ съмъ да провеждамъ съ Графицѣ-тѣ любовь; — но тя е была честна и за похвалѣ достойна супруга, и мене е испѣдила съ грозны ѣ поругателны думы, и азъ ся магнахъ отъ очи-тѣ и досраменъ. Послѣ това пакъ дохождамъ и заварвамъ наши-тѣ готвачъ Драка, когото тя повикала была, да му даде писмо противъ мене написано, за да го донесе на ваша свѣтлость. Азъ, за да ся избавѣ отъ това а ней да си отмъстиѣ, убивамъ Драка, направлямъ глѣчкѣ — събиратъ ся дворяни-тѣ, и азъ таквѣзи честнѣ и благороднѣ душѣ окривявамъ лѣжливо, и дохождамъ ѣ дохакъ. Сега правете отъ мене какво то знаете — азъ заслужвамъ смъртъ, и то най безчестнѣ.

Графъ-ть. О земля! защо ся не отворишь да поглѣтнемъ пакленого сына. Думайте Волфе, думайте Вилхелме и Мелхиоре, що млѣчите, какво да сторѣ съ тогова проклетника.